

Herstart voor natuurcamping

Natuurcamping Mariahoeve in Papenvoort is in handen van een nieuw trio. In mei kochten ze het terrein, vorige eigenaar Hendrik Entjens vertrok deze week definitief.

PIM SIEGERS

Drie nieuwe eigenaren van natuurcamping Mariahoeve in Papenvoort vormen een bont gezelschap. Zakenvrouw Gervaise Coebergh, horecaondernemer Bas de Vries en Bala Boppudi, een ervaren techondernemer. Ze kennen elkaar uit eerdere projecten, zoals het eethuis en kampeerterrein Voscheugte in Mantinge. De drie schakelen in hoog tempo tussen Nederlands – soms met Drentse tongval – en Engels. Met elkaar, gasten en personeel.

Het is alsof ze de toko al jaren samen runnen. Terwijl ze Mariahoeve dit voorjaar pas overnamen van Hendrik Entjes, die het in 2016 kocht van de familie Van Voorthuysen. De oude eigenaar Gijs woont nog steeds in het woonhuis aan het begin van het terrein. Hem kregen ze er gratis bij. Entjes hielp nog even mee met opstarten en vertrok per 1 augustus.

Net aangekomen gasten en nieuwsgierige bezoekers worden vrijwel direct en zonder gebrek aan enthousiasme een elektrische golfkar ingesleept voor een ontdekkingsocht over het terrein. Coebergh en Boppudi wisselen, al takkend ontvankelijk, vergezichten uit.

Coebergh (55) is stapelverliefd geraakt op het terrein bij een bezoek vorig jaar. „Het hangt hier in de lucht, je moet het echt ervaren. Voel je het al?“, vraagt ze aan de waterkant bij het pingomeer midden op het terrein.

De nieuwe eigenaren willen het terrein van 20 hectare, in 1928 aangelegd door een bosbouwbedrijf voor de houtproductie voor de mijnen in Limburg, steeds meer eigen maken. Dat zat hem de afgelopen maanden in subtiele en relatief kleine dingen. Grotere veranderingen

Boppudi (links) en Coebergh op hun natuurcamping. FOTO MARCEL JURIAN DE JONG

volgen later dit jaar. Want ook op de Mariahoeve is het hoogseizoen en zijn bijna alle negentig kampeerplekken, huisjes, tipitenten en pipowagens verhuurd.

Coebergh: „Wat we willen is de schoonheid meer tot zijn recht laten komen. Dus we scheuren niet meer met trekkers over het terrein, maar met stille elektrische karretjes. Geen plastic wegwijzerbordjes meer, maar authentieke houten borden.“ Doel van de nieuwe eigenaren: „Voorbij de kampeerclichés. Niet met je pleerol over het terrein, geen douchemuntjes en beperkte wifi. En vooral veel opvallende en verrassende kunstwerken.“

Grotere wensen gaan niet onder de fraaie houten stoelen en banken. „We zitten aan een drukke weg. Ik zal graag wat stiller asfalt of drempels willen. En de toiletvoorzieningen moet echt worden aangepakt. Dat

betekent extra riolering. Daar moeten we de gemeente Aa en Hunze nog maar eens lief voor aankijken.“

Dat Coebergh het nieuwe avontuur in de Papenvoortse bossen aanpakt is voor intimi geen verrassing, maar voor buitenstaanders verbaazingwekkend. De geboren Rotterdamsdamse heeft een aantal communicatiebedrijven in Amsterdam en twee natuurcampings onder haar hoede. Haar geheim? „Blijven glimlachen, goede mensen om je heen verzamelen en veel doen op intuïtie.“

De helft van haar tijd zit ze in Drenthe, de andere helft in de hoofdstad. „Het beste van twee werelden“, noemt ze het zelf. Dan volgt een opvallende uitspraak. „Het moet niet gekker worden, maar voor mijn rust ga ik tegenwoordig naar Amsterdam, want daar loopt de boel. Hier is het heel druk en heb ik de hele tijd aanspraak.“